

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 1. Dolores, quibus Deus Pater affligit sanctissimam Virginem in
passione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

chæ in mundo, sed Regis Regum, sed Dei ipsius: Ipsa est Filia DEI Patris; Ipsa est Mater Filij Incarnati; Ipsa est Sponsa Spiritus Sancti. Non est in potestate Dei, quantumvis sit Omnipotens, nobiliorem inire conjunctionem vel amicitiam cum purâ quâdam creaturâ.

Admirabili conjunctione Sanctissime Virginis cum tribus personis SS. Trinitatis hinc

quam posset: Siquidem non solum illa suffert gravissimos quosvis dolores naturæ in morte Filij sui Unigeniti, velut Matrum omnium affectuosissima & amantissima; non solum experitur vehementissimos quosvis dolores gratiæ, velut Sanctorum Sanctarumque perfectissima; sed etiam suffert immensum pondus dolorum divino-rum, velut sola, quæ intimam habeat conjunctionem cum tribus personis Divinis, Patre, Filio, & Spiritu Sancto, quarum qualibet specialiter affligit ipsam doloribus, quos nulla ex planare possit lingua humana: Incipiamus à Patre.

illam cum-
tis dolori-
bus divinis,

§. I.

Dolores, quibus DEUS Pater affligit Sanctissimam Virginem in passione.

AD intelligendum ratione quâdam, vel saltem ad conjiciendum paulisper, quomodo Deus Pater affligat ipsam doloribus divinis, considerandum est, quod in ordine naturæ Pater & Mater dividant æqualiter possessionem Filij alicujus Unigeniti, quem si mori contingat, dolor de jacturâ illius similiter inter ipsos dividitur, unde fit, quemlibet ex ijs non sentire illum, nisi dimidiâ ex parte. Sed Sanctissima Virgo non dividebat cum quopiam alio possessionem Filij sui Unigeniti, siquidem illi erat ipsius Pater, ipsius Mater secundum Sanctissimam ipsius Hu-

manitatem: debebat igitur ipsa portare sola omnem dolorem mortis ipsius.

Hem itane, JESUS Christus Pater æternus non habebat Patrem æquæ ac Matrem? Pater æternus, nonne verus est ipsius Pater, sicut Sanctissima Virgo vera est ipsius Mater? Ecce Patrem ac Matrem veri alicujus Filij: Nonne igitur dispertiri inter se debeant dolores mortis ipsius? eodquod uterque dicere æqualiter possit: Meus Filius Unigenitus est mortuus: mori ipsum conspexi morte probrosa ac pœnosa supra Crucem. Ah! verum est; Ecce Patrem & Matrem unius ejus-

illam affligit
illam doloribus, quos
tolerasset, si
pati potuisset
in morte
Filij sui.

M m m m ; dcm

démque Filij Unigeniti; sed est Pater, qui Deus est. Et est Mater, quæ Deus non est. Et ecce principium incomprehensibilium dolorum, quibus sola obruitur ipsa.

Siquidem certum est, quòd dolor de morte Filij alicujus Unigeniti æquè Patris sit ac Matris: Et si per impossibile Pater æternus capax esset ad sentiendum dolorem, videns Filium suum Unigenitum mortuum, destructum & quasi annihilatum in Cruce, eòquòd infinità ratione amaverit ipsum, sentiret ex eo infinitum quendam dolorem, eòquòd proportionati hinc deberet & dignitati personæ, & amoris infinito, quo erga ipsum fertur: Verum is Deus est impassibilis & doloris incapax: Quid igitur faciendum? profectò enim meritissimo jure infinitus debetur dolor mortalis Filij: Deus Pater solvere illi hoc debitum non potest, quis igitur solvet illud?

Id faciet Mater, quæ faciet satis debitis Patris; Sanctissimæ Virgini Deus Pater solvenda imponet illa: Et quia ipse participem fecit eam divinæ fecunditatis suæ per Nativitatem Filij sui Unigeniti, ipsa recipit velut in commutationem, vel velut in solutionem in corde suo, omnem dolorem, quem talis Pater, qui doloris capax esset, sentire deberet in morte ejusdem hujus Filij; ita ut MARIA ad plantam Crucis, non tantum exsolvat proprias suas pœnas, sed etiam illas

Patris æterni. O dolorem immensum in magnitudine suâ! O dolorem infinitum in profunditate suâ! quis intellectus vel Angelorum, vel hominum comprehendere posset illum?

Fortassis hoc rapit vos in admirationem, & queritis: quòmodo possibile est, Sanctissimam Virginem capacem esse doloris tam stupendi, ut usque in infinitum sese extendat? Respondete mihi ad questionem, quam vobis proponam, & respondebo quoque ad vestram. Quòmodo possibile est producere ipsam Deum ex suâ substantiâ, cum nonnisi simplex sit creatura? Quòmodo possibile est, Deum Patrem reddidisse ipsam participem divinæ suæ fecunditatis tam verè, quàm verè ipsa est Mater naturalis ejusdem Filij, cujus ipse est Pater naturalis? Quòmodo verum est, Patrem hunc & Matrem hanc non habere nisi unicam solam & eandem relationem ad hunc Filium Unigenitum, cumque terminus hujus relationis sit infinitus in magnitudine, eòquòd sit Deus, relationem hanc pariter infinitam esse in dignitate & excellentiâ, eòquòd relationes suam accipiant mensuram à terminis, uti omnes tenent & affirmant philosophi? Dicite mihi, quòmodo possibile sit, Sanctissimam Virginem, cum nonnisi simplex sit creatura, ad tam divinas attolli excellentias, quin tamen ipsa sit Deus?

Responde

Stupenda
miracula,
quorum
aliqua
sædem
conciliant
aliis,

Quòmodo
Filius a
pe doloris
de
Sanctissimam
Matrem

Respondebitis mihi, hoc esse per miraculum Omnipotentis brachij Dei tam prodigiosum, ut omnia transcendat miracula: Et idem ego respondeo vobis, quando me interrogatis: Quomodo possibile est, Sanctissimam Virginem sufferre potuisse in monte Calvarie omnes divinos dolores, quos Pater JESU Christi tolerare debuisset ob mortem ipsius? Respondeo enim vobis, id fuisse per miraculum Omnipotentis brachij DEI tam

prodigiosum, ut transcendat omnia miracula: Siquidem dubitare non potes, quin hoc ultimum non minus possibile sit Deo, quam primum; quamvis non capiam hic infinitum in toto suo rigore; sed in latitudine, quam habere potest in quâdam creaturâ. Vide ergo, quomodo sufferat ipsa dolores divinos ex parte Patris æterni. Veniamus modò ad Filium, & videamus, an sufferat minus ex parte ipsius.

§. II.

Dolores quibus affixit Filius DEI Sanctissimam Virginem in Passione sua.

Quomodo Filius affligitur doloribus divinis Sanctissimam Matrem suam
Ipsè est propriè, qui tolerat in Cruce veros dolores divinos, quos Pater ipsius æternus tolerare non potest. Sed considera, unde is habeat hanc capacitatem; non à divino Patre suo, qui ipsi non confert, nisi solam suam Divinitatem; Ergò à Sanctissimâ ipsius Matre, quæ impertitur illi adorandam suam Humanitatem, quæ passibilis est, & hæc Humanitas terminata à personâ quâdam divinâ, verè Deus est; & consequenter dolores, quos ipsa patitur, verè sunt dolores divini. Sed quia verum est juxta idioma Sanctorum Patrum, quòd Caro Filij sit propria Caro Matris, quàm suppeditavit ipsa sola ut materiam Corpori ipsius adorando: *Caro Christi, Caro MARIÆ*; Verum quoque est, dolores

Filij esse dolores Matris; Ipsa igitur patitur in Filio suo, & cum Filio suo dolores divinos.

Sanctus Bonaventura in opere S. Bonavent. stim. div. amoris 6. 3. prorsus Seraphico, quòd intitulatur stimulus divini amoris, Capite tertio, quòd est de lacrymis Sanctissimæ Virginis juxta Crucem, alloquitur ipsam his Verbis pietate tanti Patris sanè dignissimis: *O Domina mea, ubi stabas? Nunquid tantum juxta Crucem? Imò certè in Cruce cum Filio ibi crucifixa eras secum, Sed hoc distat, quia ipse in Corpore, tu autem in Corde: Nec non & ejus vulnera per Corpus ejus dispersa, in tuo sunt corde unita. Ibi Domina lanceatum est cor tuum, ibi spinis coronatum, ibi insultum, exprobratum, & contumeliis plenum, aceto & felle potatum.*
O Do-